

Ποιος δεν επιτρέπεται να γίνει νονός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα) / Ορθόδοξη πίστη

Στις ημέρες μας έχει συνδεθεί το Βάπτισμα με το δόσιμο του ονόματος στο παιδί. Αυτό γίνεται εθιμικά. Σύμφωνα με την Εκκλησία, το όνομα δίδεται στο παιδί την 8η ημέρα από τη γέννηση του. Ο Ελληνικός νόμος παρέχει στον γονέα το δικαίωμα να δηλώσει στο Ληξιαρχείο το όνομα του παιδιού και πριν από τη βάπτισή του.

Το όνομα που δίδεται στο παιδί με επισιμότητα σήμερα κατά τη Βάπτιση πρέπει απαραίτητως να είναι χριστιανικό. Έτσι το παιδί αποκτά προστάτη τον άγιο του οποίου το όνομα φέρει και όχι του παππού ή της γιαγιάς με αποτέλεσμα να του δίνουν δύο ονόματα.

Σύμφωνα με τον ισχύοντα νόμο (άρθρο 25 Νόμου 344/76 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 15 του Νόμου 1438/84 ΑΚ) και οι δύο γονείς από κοινού αποφασίζουν τη βάπτιση του παιδιού και το όνομα. (Αν υπάρχει διάσταση στο ανδρόγυνο ή διαφωνία, τη διαφορά επιλύει το δικαστήριο).

Ο Θεός σας αξίωσε να γίνετε γονείς και να βαπτίσετε το παιδάκι σας. Φανείτε αντάξιοι αυτής της δωρεάς. Εκπληρώσατε για το παιδί σας τα χρέη σας ως χριστιανών γονέων. Διδάξτε το με τα λόγια και το παράδειγμα σας να μάθει να ζει χριστιανικά.

Τι είναι ο ανάδοχος – Νονός

Ο ανάδοχος είναι ο εγγυητής απέναντι στην Εκκλησία, που αναπληρώνει την έλλειψη βούλησης του νηπίου και ομολογεί πίστη εξ ονόματός του. Ομολογεί βέβαια πίστη Ορθόδοξη Χριστιανική και αναλαμβάνει την υποχρέωση να διδάξει στο παιδί, μαζί με τους γονείς του, μόλις έλθει σε κατάλληλη ηλικία, το περιεχόμενο της πίστεώς μας.

Το πρόσωπο του αναδόχου είναι ιερό, συνάπτει δεσμούς πνευματικής συγγένειας με το παιδί και την οικογένεια του. Και λόγω της φύσεως του λειτουργήματός του επιβάλλεται να τυγχάνει της εμπιστοσύνης και εγκρίσεως της Εκκλησίας.

Η πνευματική συγγένεια που συνάπτεται με το βάπτισμα μεταξύ αναδόχου και αναδεκτού επεκτείνεται, κατά μεν τον νόμο, και στη μητέρα του παιδιού, κατά δε τους Ι. Κανόνες και μεταξύ παιδιών με τον ίδιο ανάδοχο. Καλόν είναι να προσεχθεί το σημείο αυτό.

Επομένως δεν επιτρέπεται να είναι ανάδοχοι:

- α. Οι μη ορθόδοξοι, έστω και αν είναι χριστιανοί ετερόδοξοι,
- β. Οι δεδηλωμένοι άθεοι και άπιστοι.
- γ. Οι επιδεικτικά παραβιάζοντες εντολές και αποφάσεις της Εκκλησίας όπως π.χ. οι έχοντες τελέσει πολιτικό γάμο. Βλ. Εγκύκλιος 7. Συνόδου υπ' αριθμ. 2309/21-1-82.
- δ. Οι μη γνωρίζοντες τα της πίστεώς μας και μη όντες σε θέση ούτε το «πιστεύω» να απαγγείλλουν. Γιατί αυτοί δεν είναι σε θέση να αναλάβουν το έργο του αναδόχου που εί-ναι έργο ευθύνης, πίστεως και αγωγής.
- ε. Τα μικρά-μικρά παιδιά, ηλικίας δηλ. κάτω των 10 ετών λόγω ανωριμότητας.

Πηγή: dogma.gr